

Forespørgselsdebat om, hvordan indsættelsen af indhandlingsfartøjer med forarbejdning ombord ("produktionskibe") kan fremmes, således at beskæftigelsen og udviklingen i fiskerierhvervet styrkes.

(Inatsisartunut ilaasortaq/Medlem af Inatsisartut Jens Immanuelson, Siumut)

Demokraterne takker for denne lejlighed til at komme med nogle betragtninger omkring den måde vort land er organiseret på.

Helt grundlæggende mener Demokraterne at forslagsstilleren påpeger en række problemer som er ganske reelle og som bør løses. Hvordan de skal løses er vi så muligvis uenige i. Vi mener ikke at det er en stats opgave at drive fiskefabrikker. Vi mener ikke at det er en stats opgave at beslutte hvor der skal være fiskefabrikker og hvor der skal være indhandlings skibe. Vi mener at det er en opgave for industrien, ikke regeringen.

Vi er for eksempel uenige i den ellers fremherskende ide om at det er til landets fordel at producere så meget af fisken på land som muligt. For at illustrere vores pointe kan vi henvise til tal vi har fået fra industrien. En beregning viser at når man tæller alt med skatteindtægter, tilskud til el og vand og så videre så koster hver landarbejdsplads selvstyret i omegnen af 900.000 kr. om året. Det vil altså sige at hvis man lod fiskerne selv bestemme hvilken slags bearbejdning fisken skulle have og hvem de skulle sælge til, så ville de øgede indtægter til landskassen kunne betale for at vi kunne ansætte 2 personer til for eksempel at arbejde i den sociale sektor.

Vi vil derfor slå et slag for en mere liberal organisering af fiskerierhvervet. Det ville gavne fiskerne, det ville gavne landskassen, og dermed ville det gavne Grønland.

Med disse ord takker vi for en interessant debat.